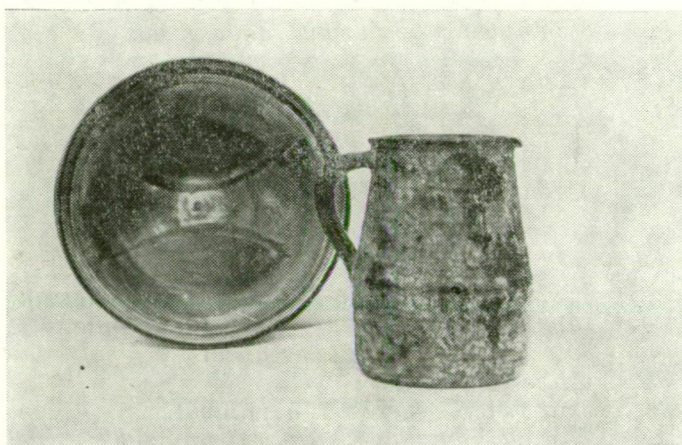


*Folyód a fák közé villog fel,
gázló vékony ezüstjén lobban át.*

*Ne ijesszen, hogy nem ismernek fel,
de magad akartad így, láthatatlan,
Köpenyed foszló kannavirág, de a sok közül melyik.
Köréd pergeti hangos gyöngyeit a harmat,
többé ne kopogtass,
maradj a hűlő udvaron,
megbolydulna benti béke és lélegző homály,
mint esti kaptár, alvó cimbalom.*

Hármas gyűrűben

*Téged kereslek, pusztító,
és szolgálidba ütközöm,
márvány, levegő és tenger
hármas gyűrűben fognak körül.
A parázs hangja mögött hallgatsz,
míg elvesztő útján lökdös engem
lépcsőid síkos éje.
Hátrálsz előlem vagy körülfolysz,
kődökből kővé csomósulsz össze,
nincs arcod, arcodban csont,
de egy vállszijas Mauser ágaskodik kezében,
célgömbje rajtam sétál, mint a légy.*



VÉGVÁRI GYULA MUNKÁJA